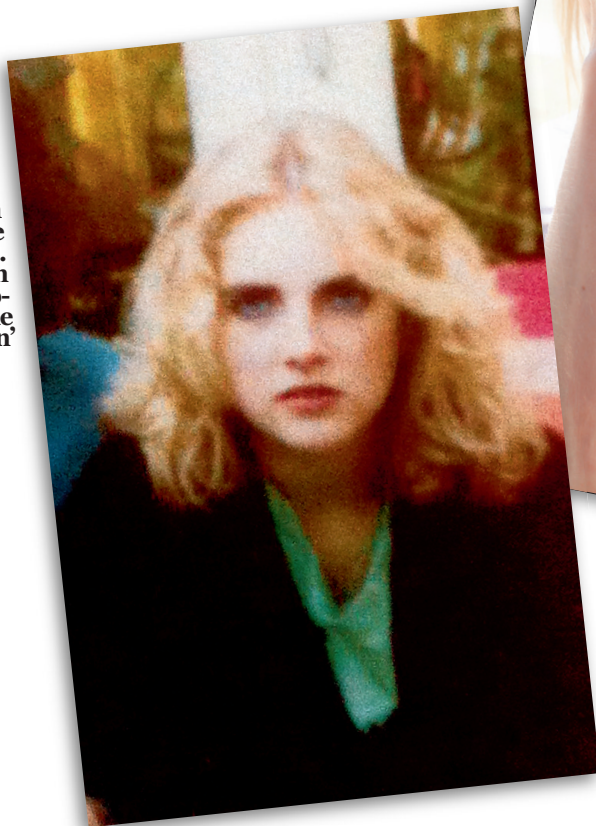

'Ik zou stukken schrijven, mooie jurken dragen en voornamelijk witte wijn drinken. Interessante mensen hingen aan mijn lippen, want ik vertelde meeslepende verhalen'

Jessica Durlacher

ACHTTIEN

Voor 1981 was schrijfster Jessica Durlacher ijverig en zwaarmoedig. Na 1981 vloog ze van vriendje naar vriendje

tekst CHARLOTTE VAN DRIMMELEN

Wat waren jouw plannen toen je 18 was?

'Ik was een dromer. Ik zag flarden van vage beelden van fijne grote feesten in New York en Parijs, waar ik een graag geziene gast was en iedereen me kende. Ik zou stukken schrijven, mooie jurken dragen en voornamelijk witte wijn drinken. Interessante mensen hingen aan mijn lippen, want ik vertelde meeslepende verhalen. Mijn leven als 18-jarige lag echter ver van deze fantasie. Als laatbloeiër had ik me altijd onzichtbaar gevoeld. Ik nam mijn schoolwerk buitengewoon serieus en ik kende perioden van hevige zwaarmoedigheid. Na mijn eind-examen was ik dan ook compleet uitgeput. Ik ging reizen door Israël, om daarna Nederlands te studeren in Amsterdam. Ik dacht een hippie te worden, maar de linkse beweging was zijn glamour allang kwijt. Voor mij begon het leven in 1981. Van ijverig en oud werd ik eindelijk jong en wild. Ik ging veel uit en vloog van vriendje naar vriendje.'

Wat is er van terechtgekomen?

'De jaren negentig, toen ik begon met werken, was een gouden tijd. Alles kon en er was weinig waar ik me zorgen over hoefde te maken. Ik had de mazzel dat ik veel kansen kreeg, die ik als ambitieuze stukjesschrijver en tv-maker met beide handen aangreep. Dat ik naast mijn journalistieke werk ook nog boeken zou durven schrijven, had ik gehoopt maar nooit gedacht. Ik heb veel gereisd, lang in het buitenland gewoond en af en toe stond ik zelfs op die fijne partijen. Reizen is een goede motor om steeds nieuwsgierig en hongerig naar nieuwigheid te blijven. Op mijn 18de had ik nog geen plannen een gezin te stichten, maar ik kreeg vanaf mijn 34ste twee kinderen. Ik leef met de dag, maar het fenomeen tijd blijft me altijd fascineren. Ik heb vrienden, hier en in Los Angeles, die lijken te wachten tot het leven begint. Ik ben me er terdege van bewust dat alles voorbijgaat.'